19/11/2018

5η ανοικτή επιστολή προς τους “αγαπούληδες του Θεού”

/ Επικαιρότητα

5η ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ «ΑΓΑΠΟΥΛΗΔΕΣ« ΤΟΥ ΘΕΟΥ,

ήτοι Αρχιερείς, Ιερείς, Διακόνους και Λαϊκούς

Αίγιον, 19η Νοεμβρίου 2018

ΘΕΜΑ: Ο Θεός είναι ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ, άρα και ΤΙΜΩΡΟΣ !

ΣΗΜΕΡΑ ΣΑΣ ΔΙΔΩ «ΤΗΝ ΧΑΡΙΣΤΙΚΗ ΒΟΛΗ!»
Και Σας εύχομαι Μετάνοια και Διόρθωση!

Μέρος 5ον και τελευταίον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 1ον: Η ΔΙΔΑΧΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

1. ΤΟ ΑΨΕΥΔΕΣ ΣΤΟΜΑ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ ΣΑΣ ΔΙΑΨΕΥΔΕΙ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΑ!

«34 ὃν γὰρ ἀπέστειλεν ὁ Θεός, τὰ ῥήματα τοῦ Θεοῦ λαλεῖ· οὐ γὰρ ἐκ μέτρου δίδωσιν ὁ Θεὸς τὸ Πνεῦμα. 35 ὁ πατὴρ ἀγαπᾷ τὸν υἱὸν καὶ πάντα δέδωκεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. 36 ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν ἔχει ζωὴν αἰώνιον· **ὁ δὲ ἀπειθῶν τῷ υἱῷ οὐκ ὄψεται ζωήν, ἀλλ’ ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ μένει ἐπ’ αὐτόν».** (Ιωάνν. κεφ. 3, στ. 34-36). Το δε στόμα του Αγίου Αποστόλου Παύλου, επίσης, επικυρώνει τα παραπάνω λόγια, όταν γράφει πρός τους χριστιανούς της Εφέσου τα εξής: «Μηδείς υμάς απατάτω κενοίς λόγοις. **Διά ταύτα γαρ έρχεται η οργή του Θεού επί τους υιούς της απειθείας»** (Εφεσ. κεφ. 5,στ.6).

Σεβασμιώτατοι,

τι μας λέγει ο Απόστολος Παύλος; Ο Θεός της αγάπης οργίζεται; Μήπως κάνει λάθος;

2. **Ο Απόστολος Πέτρος επιβεβαιώνει!**

Ομιλία τοῦ Πέτρου κατὰ τὴν Πεντηκοστὴν

«14 Σταθεὶς δὲ Πέτρος σὺν τοῖς ἕνδεκα ἐπῆρε τὴν φωνὴν αὐτοῦ καὶ ἀπεφθέγξατο αὐτοῖς· ἄνδρες ᾽Ιουδαῖοι καὶ οἱ κατοικοῦντες ῾Ιερουσαλὴμ ἅπαντες, τοῦτο ὑμῖν γνωστὸν ἔστω καὶ ἐνωτίσασθε τὰ ῥήματά μου. 15 οὐ γάρ, ὡς ὑμεῖς ὑπολαμβάνετε, οὗτοι μεθύουσιν· ἔστι γὰρ ὥρα τρίτη τῆς ἡμέρας· 16 ἀλλὰ τοῦτό ἐστι τὸ εἰρημένον διὰ τοῦ προφήτου ᾽Ιωήλ· 17 καὶ ἔσται ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις, λέγει ὁ Θεός, ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα, καὶ προφητεύσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν, καὶ οἱ νεανίσκοι ὑμῶν ὁράσεις ὄψονται καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν ἐνύπνια ἐνυπνιασθήσονται· 18 καί γε ἐπὶ τοὺς δούλους μου καὶ ἐπὶ τὰς δούλας μου ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου, καὶ προφητεύσουσι. 19 **καὶ δώσω τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ σημεῖα ἐπὶ τῆς γῆς κάτω, αἷμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδα καπνοῦ· 20 ὁ ἥλιος μεταστραφήσεται εἰς σκότος καὶ ἡ σελήνη εἰς αἷμα πρὶν ἢ ἐλθεῖν τὴν ἡμέραν Κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ. 21 καὶ ἔσται πᾶς ὃς ἂν ἐπικαλέσηται τὸ ὄνομα Κυρίου σωθήσεται.** 22 ῎Ανδρες ᾽Ισραηλῖται, ἀκούσατε τοὺς λόγους τούτους» (Πράξ. κεφ.2, στ.14-21).

3. **Και ο Απόστολος Παύλος επικυρώνει!**

«18 **᾽Αποκαλύπτεται γὰρ ὀργὴ Θεοῦ ἀπ᾽ οὐρανοῦ ἐπὶ πᾶσαν ἀσέβειαν καὶ ἀδικίαν ἀνθρώπων τῶν τὴν ἀλήθειαν ἐν ἀδικίᾳ κατεχόντων,**

γνόντες τὸν Θεὸν οὐχ ὡς Θεὸν ἐδόξασαν ἢ εὐχαρίστησαν, ἀλλ᾽ ἐματαιώθησαν ἐν τοῖς διαλογισμοῖς αὐτῶν, καὶ ἐσκοτίσθη ἡ ἀσύνετος αὐτῶν καρδία· 22 φάσκοντες εἶναι σοφοὶ ἐμωράνθησαν, 23 καὶ ἤλλαξαν τὴν δόξαν τοῦ ἀφθάρτου Θεοῦ ἐν ὁμοιώματι εἰκόνος φθαρτοῦ ἀνθρώπου καὶ πετεινῶν καὶ τετραπόδων καὶ ἑρπετῶν. 24 Διὸ καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν καρδιῶν αὐτῶν εἰς ἀκαθαρσίαν τοῦ ἀτιμάζεσθαι τὰ σώματα αὐτῶν ἐν αὐτοῖς, 25 οἵτινες μετήλλαξαν τὴν ἀλήθειαν τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ ψεύδει, καὶ ἐσεβάσθησαν καὶ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει παρὰ τὸν κτίσαντα, ὅς ἐστιν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν. 26 Διὰ τοῦτο παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς εἰς πάθη ἀτιμίας. Αἵ τε γὰρ θήλειαι αὐτῶν μετήλλαξαν τὴν φυσικὴν χρῆσιν εἰς τὴν παρὰ φύσιν, 27 ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἄρσενες ἀφέντες τὴν φυσικὴν χρῆσιν τῆς θηλείας ἐξεκαύθησαν ἐν τῇ ὀρέξει αὐτῶν εἰς ἀλλήλους, ἄρσενες ἐν ἄρσεσι τὴν ἀσχημοσύνην κατεργα-ζόμενοι καὶ τὴν ἀντιμισθίαν ἣν ἔδει τῆς πλάνης αὐτῶν ἐν ἑαυτοῖς ἀπολαμβάνοντες. 28 Καὶ καθὼς οὐκ ἐδοκίμασαν τὸν Θεὸν ἔχειν ἐν ἐπιγνώσει, παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς εἰς ἀδόκιμον νοῦν, ποιεῖν τὰ μὴ καθήκοντα, 29 πεπληρωμένους πάσῃ ἀδικίᾳ, πορνείᾳ πονηρίᾳ πλεονεξίᾳ κακίᾳ, μεστοὺς φθόνου φόνου ἔριδος δόλου κακοηθείας, 30 ψιθυριστάς, καταλάλους, θεοστυγεῖς, ὑβριστάς, ὑπερηφάνους, ἀλαζόνας, ἐφευρέτας κακῶν, γονεῦσιν ἀπειθεῖς, 31 ἀσυνέτους, ἀσυνθέτους, ἀστόργους, ἀσπόν-δους,

ἀνελεήμονας· 32 **οἵτινες τὸ δικαίωμα τοῦ Θεοῦ ἐπιγνόντες, ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες ἄξιοι θανάτου εἰσίν, οὐ μόνον αὐτὰ ποιοῦσιν, ἀλλὰ καὶ συνευδοκοῦσι τοῖς πράσσουσι»** (Ρωμ. κεφ. 1,στ. 18-32).

4. **Επιμένουμε στα λόγια του Αγίου Παύλου, μήπως και τα εμπεδώσετε μέσα στην ψυχή Σας! Και προς τους Εφεσίους, λοιπόν, ο Άγιος Απόστολος έγραψε:**

«ΓΙΝΕΣΘΕ οὖν μιμηταὶ τοῦ Θεοῦ ὡς τέκνα ἀγαπητά, 2 καὶ περιπατεῖτε ἐν ἀγάπῃ, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς καὶ παρέδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν προσφορὰν καὶ θυσίαν τῷ Θεῷ εἰς ὀσμὴν εὐωδίας. 3 πορνεία δὲ καὶ πᾶσα ἀκαθαρσία ἢ πλεονεξία μηδὲ ὀνομαζέσθω ἐν ὑμῖν, καθὼς πρέπει ἁγίοις, 4 καὶ αἰσχρότης καὶ μωρολογία ἢ εὐτραπελία, τὰ οὐκ ἀνήκοντα, ἀλλὰ μᾶλλον εὐχαριστία. 5 τοῦτο γάρ ἐστε γινώσκοντες, ὅτι πᾶς πόρνος ἢ ἀκάθαρτος ἢ πλεονέκτης, ὅς ἐστιν εἰδωλολάτρης, οὐκ ἔχει κληρονομίαν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ. **6 Μηδεὶς ὑμᾶς ἀπατάτω κενοῖς λόγοις· διὰ ταῦτα γὰρ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας. 7 μὴ οὖν γίνεσθε συμμέτοχοι αὐτῶν».** (Εφεσ. κεφ. 5, στ. 1-7)

5. **Ο Απόστολος Πέτρος δι’ έργων μας διδάσκει!**

«1. ΑΝΗΡ δέ τις ᾿Ανανίας ὀνόματι σὺν Σαπφείρῃ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ ἐπώλησε κτῆμα 2 καὶ ἐνοσφίσατο ἀπὸ τῆς τιμῆς, συνειδυίας καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, καὶ ἐνέγκας μέρος τι παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων ἔθηκεν. 3 εἶπε δὲ Πέτρος· ᾿Ανανία, διατί ἐπλήρωσεν ὁ σατανᾶς τὴν καρδίαν σου, ψεύσασθαί σε τὸ Πνεῦμα τὸ ῞Αγιον καὶ νοσφίσασθαι ἀπὸ τῆς τιμῆς τοῦ χωρίου; 4 οὐχὶ μένον σοι ἔμενε καὶ πραθὲν ἐν τῇ σῇ ἐξουσίᾳ ὑπῆρχε; τί ὅτι ἔθου ἐν τῇ καρδίᾳ σου τὸ πρᾶγμα τοῦτο; **οὐκ ἐψεύσω ἀνθρώποις, ἀλλὰ τῷ Θεῷ. 5 ἀκούων δὲ ὁ ᾿Ανανίας τοὺς λόγους τούτους πεσὼν ἐξέψυξε,** καὶ ἐγένετο φόβος μέγας ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας ταῦτα. 6 ἀναστάντες δὲ οἱ νεώτεροι συνέστειλαν αὐτὸν καὶ ἐξενέγκαντες ἔθαψαν. 7 ᾿Εγένετο δὲ ὡς ὡρῶν τριῶν διάστημα καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, μὴ εἰδυῖα τὸ γεγονός, εἰσῆλθεν. 8 ἀπεκρίθη δὲ αὐτῇ ὁ Πέτρος· εἰπέ μοι, εἰ τοσούτου τὸ χωρίον ἀπέδοσθε; ἡ δὲ εἶπε· ναί, τοσούτου. 9 **ὁ δὲ Πέτρος εἶπε πρὸς αὐτήν· τί ὅτι συνεφωνήθη ὑμῖν πειράσαι τὸ Πνεῦμα Κυρίου; ἰδοὺ οἱ πόδες τῶν θαψάντων τὸν ἄνδρα σου ἐπὶ τῇ θύρᾳ καὶ ἐξοίσουσί σε. 10 ἔπεσε δὲ παραχρῆμα παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ ἐξέψυξεν·** εἰσελθόντες δὲ οἱ νεανίσκοι εὗρον αὐτὴν νεκράν, καὶ ἐξενέγκαντες ἔθαψαν πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς.

11 καὶ ἐγένετο φόβος μέγας ἐφ᾽ ὅλην τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας ταῦτα» (Πράξ, κεφ. 5, στ. 1-11).

6. **Αλλά και ο Απόστολος Παύλος επαναλαμβάνει!**

῾Ο Βαρνάβας καὶ ὁ Σαῦλος εἰς Κύπρον

«4 Οὗτοι μὲν οὖν ἐκπεμφθέντες ὑπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ ῾Αγίου κατῆλθον εἰς τὴν Σελεύκειαν, ἐκεῖθεν τε ἀπέπλευσαν εἰς τὴν Κύπρον, 5 καὶ γενόμενοι ἐν Σαλαμῖνι κατήγγελλον τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ἐν ταῖς συναγωγαῖς τῶν ᾽Ιουδαίων· εἶχον δὲ καὶ ᾽Ιωάννην ὑπηρέτην. 6 Διελθόντες δὲ τὴν νῆσον ἄχρι Πάφου εὗρόν τινα μάγον ψευδο-προφήτην ᾽Ιουδαῖον ᾧ ὄνομα Βαριησοῦς, 7 ὃς ἦν σὺν τῷ ἀνθυπάτῳ Σεργίῳ Παύλῳ, ἀνδρὶ συνετῷ. οὗτος προσκα-λεσάμενος Βαρνάβαν καὶ Σαῦλον ἐπεζήτησεν ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ· 8 ἀνθίστατο δὲ αὐτοῖς ᾽Ελύμας ὁ μάγος –οὕτω γὰρ μεθερμηνεύεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ– ζητῶν διαστρέψαι τὸν ἀνθύπατον ἀπὸ τῆς πίστεως. 9 Σαῦλος δέ, ὁ καὶ Παῦλος, πλησθεὶς Πνεύματος ἁγίου καὶ ἀτενίσας πρὸς αὐτὸν 10 εἶπεν· ὦ πλήρης παντὸς δόλου καὶ πάσης ραδιουργίας, υἱὲ διαβόλου, ἐχθρὲ πάσης δικαιοσύνης, οὐ παύσῃ διαστρέφων τὰς ὁδοὺς Κυρίου τὰς εὐθείας; 11 **καὶ νῦν ἰδοὺ χεὶρ Κυρίου ἐπὶ σέ, καὶ ἔσῃ τυφλὸς μὴ βλέπων τὸν ἥλιον ἄχρι καιροῦ. παραχρῆμα δὲ ἔπεσεν ἐπ᾽ αὐτὸν ἀχλὺς καὶ σκότος, καὶ περιάγων ἐζήτει χειραγωγούς.** 12 τότε ἰδὼν ὁ ἀνθύπατος τὸ γεγονὸς ἐπίστευσεν, ἐκπλησσόμενος ἐπὶ τῇ διδαχῇ τοῦ Κυρίου» (Πράξ. κεφ. 13, στ. 4-12).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 2ον

ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΜΑΣ

ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΖΟΥΝ!

7. **Οι Άγιοι τηρούν την παράδοση! Τιμωρούν ακόμη και με θάνατο τους ασεβείς! Ο Άγιος Σπυρίδων …**

1. «Το 1715 μ.Χ. ο καπουδάν Χοντζά πασάς, αφού κατέκτησε την Πελοπόννησο κατά διαταγή του σουλτάνου προχωρεί για να καταλάβει και τα Επτάνησα. Και πρώτα – πρώτα βαδίζει προς την Κέρκυρα, που τόσο αυτή, όσο και τα άλλα νησιά βρισκόντουσαν κάτω από την Ενετική κυριαρχία……Ένα πρωί της 24ης Ιουνίου 1716 μ.Χ. η τουρκική στρατιά με επίκεφαλής τον σκληρό στρατηγό της επέδραμε και πολιόρκησε την πόλη κι απ’ την ξηρά κι από τη θάλασσα. Επί πενήντα μέρες το αίμα χυνόταν ποτάμι κι από τις δύο μεριές. Οι υπερασπιστές Έλληνες και Βενετσιάνοι αγωνιζόντουσαν απεγνωσμένα για να σώσουν την πόλη. Τα γυναικόπαιδα, μαζεμένα στον ιερό ναό του αγίου μαζί με

τους γέρους κι όσους δεν μπορούσαν να πάρουν όπλα προσεύχονται στα γόνατα και με στεναγμούς λαλητούς εκζητούν του προστάτη αγίου τη μεσιτεία. Σαν πέρασαν οι πενήντα μέρες οι εχθροί αποφάσισαν να συγκεντρώσουν όλες τις δυνάμεις τους και να κτυπήσουν με πιο πολλή μανία την πόλη. Κερκόπορτα ζητούν κι εδώ οι εχθροί για να τελειώσουν μια ώρα γρηγορώτερα το έργο τους. Απ' την Κερκόπορτα δεν μπήκαν κι οι προγονοί τους και κατέκτησαν τη Βασιλεύουσα; Γι' αυτό και προβάλλουν δελεαστικές υποσχέσεις, για να πετύχουν κάποια προδοσία.Το επόμενο πρωινό ένας Αγαρηνός με τηλεβόα κάνει προτάσεις στους μαχητές να παραδοθούν, αν θέλουν να σωθούν. Την ίδια ώρα όμως αραδιάζει κι ένα σωρό απειλές στην περίπτωση, που οι υπερασπιστές δεν θα δεχόντουσαν τη γενναιόδωρη πρόταση του.Περνούν οι ώρες. Η αγωνία κι ο φόβος συνέχει τις ψυχές. Οι Αγαρηνοί ετοιμάζονται για το τελειωτικό κτύπημα, όπως λένε. Μα κι οι υπερασπιστές εμψυχωμένοι από τις προσευχές τόσο των ίδιων, όσο και των ιδικών τους μένουν αλύγιστοι κι ακλόνητοι στις θέσεις τους. Η πρώτη επίθεση αποκρούεται με πολλά τα θύματα κι από τις δύο μεριές. Η πόλη της Κέρκυρας περνά τρομερά δύσκολες στιγμές. Η θλίψη, όμως, των στιγμών εκείνων «υπομονήν κατεργάζεται, η δε υπομονή δοκιμήν, η δε δοκιμή ελπίδα, η δε ελπίς ου καταισχύνει» (Ρωμ. ε', 3-5). Η ελπίδα στον Θεό ουδέποτε στ' αλήθεια ντροπιάζει ή διαψεύδει αυτόν που την έχει. Κι ο λαός ελπίζει και προσεύχεται. Προσεύχεται και πιστεύει πώς ο ακοίμητος φρουρός και προστάτης άγιος του, δεν θα τον εγκαταλείψει.

Στον ιερό ναό οι προσευχές του άμαχου πληθυσμού συνεχίζονται θερμές κι αδιάκοπες.

Ξημέρωσε η 10η Αυγούστου. Κάτι ασυνήθιστο για την εποχή παρατηρείται την ήμερα αυτή από το πρωί. Ο ουρανός είναι σκεπασμένος με μαύρα πυκνά σύννεφα. Από στιγμή σε στιγμή ετοιμάζεται να ξεσπάσει τρομερή καταιγίδα. Και να! **Πολύ πριν από το μεσημέρι μια βροχή, καταρρακτώδης, βροχή κατακλυ-σμιαία αρχίζει να πέφτει στη γη. Μοναδική η περίπτωση. Νύχτωσε κι ακόμη έβρεχε. Σαν αποτέλεσμα της κακοκαιρίας αυτής καμιά επιθετική προσπάθεια δεν αναλήφθηκε εκείνη την ήμερα. Η νύχτα περνά ήσυχα. Περί τα ξημερώματα της 11ης Αυγούστου συνέβη κάτι το εκπληκτικό, το αναπάντεχο. Μια Ελληνική περίπολος που έκαμνε αναγνωριστικές επιχειρήσεις, για να εξακριβώσει από που οι εχθροί θα επιτίθεντο, βρήκε τα χαρακώματα των Τούρκων γεμάτα νερό από τη βροχή και πολλούς Τούρκους στρατιώτες πνιγμένους μέσα σ' αυτά. Νεκρική σιγή βασίλευε παντού. Στό μεταξύ ξημέρωσε για καλά. Οι χρυσές ακτίνες του ήλιου πέφτουν στη γη και χαιρετούν την άγρυπνη πόλη. Οι τηλεβόες σιγούν. Οι εχθροί δεν φαίνονται. Μήπως κοιμούνται; Τι να συμβαίνει άραγε;**

Μα δεν το είπαμε; Η ελπίδα στον Θεό «ου καταισχύνει». Δεν ντροπιάζει ποτές εκείνο που την έχει. Και να! **Όλη τη νύχτα ο θαυματουργός εκείνος υπερασπιστής της νήσου, ο άγιος Σπυρίδωνας της Κύπρου με ουράνια στρατιά συνοδεία κτύπησε άγρια τους Αγαρηνούς, και τους διέλυσε και τους διεσκόρπισε. Αυτά ομολογούσαν οι ίδιοι οι Αγαρηνοί το πρωί που έφευγαν «χωρίς διώκοντος».** Σωρεία τα πτώματα στην παραλία. Τα απομεινάρια της τούρκικης στρατιάς μαζεμένα στα λίγα πλοία που απέμειναν, φεύγουνε ντροπιασμένα για την Κωνσταντινούπολη. Αληθινά! «Τον ελπίζοντα επί Κύριον έλεος κυκλώσει». Και «αυτή εστίν η νίκη η νικήσασα τον κόσμον, η πίστις ημών». (Α’ Ίωάν. ε’, 4). Δηλαδή αυτή είναι η δύναμη που νίκησε τον κόσμο, η πίστη μας.

Η Κέρκυρα πανηγυρίζει. Ο πιστός λαός, μαζεμένος στην εκκλησία του αγίου, δοξολογεί τον Θεό και ψάλλει με δυνατή φωνή: «Δόξα τω σε δοξάσαντι Χριστώ... δόξα τω ενεργούντι δια σου... Ναι! δόξα στον Παντοδύναμο Χριστό, που σε δόξασε. Δόξα και σε σένα άγιε, που με τη χάρη Του ενεργείς τα τόσα θαύματα σου».

Η ανέλπιστη σωτηρία της νήσου από την εκστρατεία των Τούρκων ανάγκασε κι αυτή την αριστοκρατία των Ενετών, να αναγνωρίσει ως ελευθερωτή της Κέρκυρας τον άγιο Σπυρίδωνα. Και ως εκδήλωση ευγνωμοσύνης να προσφέρει στον ναό μια ασημένια πολύφωτη κανδήλα, και να ψηφίσει ώστε το λάδι που θα χρειαζόταν κάθε χρόνο για το άναμμα της κανδήλας αυτής, να προσφέρεται από το Δημόσιο. Με ψήφισμα της πάλι η Ενετική διοίκηση καθιέρωσε την 11 Αυγούστου, σαν ημέρα εορτής του αγίου και λιτανεύσεως του ιερού Σκηνώματός Του.

ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΕΝΑ ΑΚΟΜΗ ΘΑΥΜΑ, ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ!

Ο αρχιναύαρχος του Ενετικού στόλου και διοικητής της νήσου Κερκύρας, Ανδρέας Πιζάνης, θέλοντας κατά ένα τρόπο πιο φανερό και πιο θεαματικό να εκδηλώσει την ευγνωμοσύνη του στον άγιο για τη σωτηρία, αποφάσισε να στήσει στον ναό ένα θυσιαστήριο ακόμη. Ένα θυσιαστήριο για να γίνεται επάνω σ’ αυτό το μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας κατά το Λατινικό δόγμα. Το θυσιαστήριο, αλτάριο κατά τους Λατίνους, θα κτιζόταν δίπλα στην Αγία Τράπεζα των Ορθοδόξων κι εκεί θα γινόταν από Λατίνο ιερέα η θεία Λειτουργία. Στή σκέψη του αυτή πολύ ενισχύθηκε ο Ενετός διοικητής και από ένα θεολόγο Λατίνο σύμβουλο του, κάποιο Φραγκίσκο Φραγγιπάνη. Ο τελευταίος θεώρησε την ευκαιρία μοναδική για να τοποθετήσει στο ναό του αγίου αλτάριο, δηλαδή αγία Τράπεζα φράγκικη και

να τελείται μέσα στον ορθόδοξο ναό του αγίου η θεία Λειτουργία με άζυμα, κατά το δικό τους το δόγμα. Μετά τη γνωμοδότηση, που πήρε από τον σύμβουλο του ο διοικητής Ανδρέας Πιζάνης, κάλεσε τους ιερείς του Ναού και τους ανακοίνωσε τον σκοπό του και ζήτησε κατά κάποιο τρόπο από αυτούς και τη συγκατάθεση τους. Εκείνοι, όπως ήτο φυσικό, αρνήθηκαν κι υπέδειξαν, πως αυτό θα ήταν μια καινοτομία ασύγγνωστη και επιζήμια και γι' αυτό δεν έπρεπε να γίνει. Στην άρνηση των ιερέων να συγκατατεθούν στην τοποθέτηση του αλταρίου, ο διοικητής τους απείλησε κι αποφάσισε να προχωρήσει στην εκτέλεση του σχεδίου του χωρίς την άδεια τους. Οι ιερείς στην επιμονή του κατέφυγαν με δάκρυα στον άγιο τους και ζήτησαν με θερμή προσευχή, τη βοήθεια και την προστασία του. Ο διοικητής με το δικαιωμα που του έδινε η εξουσία, προσπάθησε ανεμπόδιστα να προχωρήσει στην εκτέλεση της παράνομης επιθυμίας του. Αλλά και ο άγιος, για να προλάβει μια τέτοια απαράδεκτη πράξη, παρουσιάστηκε δύο κατά συνέχεια νύκτες στον ύπνο του με το ένδυμα ορθόδοξου μονάχου και του συνέστησε να παραιτηθεί από την απόφαση του, διαφορετικά θα το μετάνοιωνε πολύ πικρά. Τρομαγμένος ο διοικητής κάλεσε τον σύμβουλο του και του φανέρωσε και τις δύο φορές την απειλή του αγίου. Ο θεολόγος σύμβουλος γέλασε και τις δύο φορές κι υπέδειξε πώς δεν έπρεπε αυτός ένας μορφωμένος άρχοντας να βασισθεί στα όνειρα, που είναι έργο, όπως του είπε, του διαβόλου και που σκοπό έχουν να παρεμποδίσουν και να ματαιώσουν ένα καλό και θεάρεστο έργο.

Τα λόγια του συμβούλου διασκέδασαν τον φόβο του διοικητού, ο οποίος μάλιστα την επομένη ήμερα 11 Νοεμβρίου 1718 μ.Χ. ακολουθούμενος από τη συνοδεία του πρωί-πρωί ξεκίνησε για την εκκλησία του αγίου για να προσκυνήσει τάχατες το λείψανο και να ανάψει το καντήλι του. Ουσιαστικά όμως πήγε εκεί για να καταμετρήσει το μέρος που θα κτιζόταν το αλτάριο και να καθορίσει και τις διαστάσεις του, μήκος, πλάτος και ύψος.

Εκεί στον ναό για μια ακόμη φορά αγωνίστηκαν οι ιερείς με κάθε τρόπο, να τον αποτρέψουν από του να εκτελέσει το σχέδιο του. Άδικα, όμως. Ο άρχοντας, όχι μόνο δεν μεταπείσθηκε, αλλά και με σκληρό και βάναυσο τρόπο τους απείλησε πώς, αν του ξαναμιλούσαν γι' αυτό το θέμα, θα τους έστελλε φυλακή στη Βενετία.

1. **Έφυγε ο διοικητής με τη συνοδεία του, με την απόφαση την επομένη το πρωί, δηλαδή στις 12 του Νοέμβρη, οι άνθρωποι του να ερχόντουσαν να αρχίσουν το έργο. Οι ιερείς κι ένας αριθμός πιστών έμειναν εκεί, συνεχίζοντας με δάκρυα τις παρακλήσεις τους μπροστά στην ανοικτή λάρνακα, που περιείχε το σεπτό λείψανο.**Πέρασε η μέρα. Νύχτωσε. Κοντά στα μεσάνυχτα, όπως μας διηγείται ο υπέροχος χρονικογράφος Αθανάσιος ο Πάριος, στο βιβλίο του «ΟΥΡΑΝΟΥ ΚΡΙΣΙΣ»,

βροντές και κεραυνοί συνταράσσουν την πόλη. **Ο σκοπός, που βρισκόταν στην είσοδο του φρουρίου κοντά στην πυριτιδαποθήκη βλέπει κάποιο μοναχό να προχωρεί μ' ένα δαυλό αναμμένο στο χέρι και να μπαίνει στο Φρούριο. Πρόφτασε και του φώναξε: «Ποιός είσαι; Πού πάς»; Μια φωνή του απήντησε.«Είμαι ο Σπυρίδων».**Την ίδια ώρα τρείς φλόγες βγήκαν από το καμπαναριό της εκκλησίας ενώ ένα χέρι άρπαξε τον σκοπό και τον πέταξε στην άλλη μεριά του κάστρου. Ο σκοπός έπεσε όρθιος χωρίς να πάθει τίποτα. Ταυτόχρονα μια δυνατή, εκκωφαντική έκρηξη ακούστηκε. Και το φρούριο τινάχτηκε στον αέρα με όλα τα γύρω σπίτια. Η καταστροφή υπήρξε τρομερή. **Χίλια περίπου πρόσωπα σκοτώθηκαν. Ο διοικητής Ανδρέας Πιζάνης βρέθηκε νεκρός με τον τράχηλο ανάμεσα σε δύο δοκάρια. Και ο θεολόγος σύμβουλος του, νεκρός έξω από το τειχόκαστρο μέσα σε ένα χαντάκι, στο οποίο έτρεχαν τα ακάθαρτα νερά των αποχωρητηρίων της πόλεως. Το ασημένιο πολύφωτο κανδήλι, που έκανε δώρο ο άρχοντας στην εκκλησία του αγίου, κατέπεσε με αποτέλεσμα να καταστραφεί η βάση του.** Το κανδήλι κρεμάστηκε πάλι στο ίδιο μέρος, όπου βρέθηκε πεσμένο. Έτσι με αλάλητη φωνή μαρτυρεί ως σήμερα τη συμφορά, που έγινε. Και στη Βενετία, εκεί μακρυά στη Βενετία, την ίδια στιγμή έπεσε κεραυνός στο μέγαρο του Ανδρέα Πιζάνη, τρύπησε τον τοίχο κι έκαψε το πορτραίτο του άρχοντα. Την εικόνα του. Μόνο την εικόνα του.Η τιμωρία παραδειγματική. Και το δίδαγμα από το περιστατικό μοναδικό. Η Ορθοδοξία δεν μπορεί να συγχέεται με τον παπισμό. Η Ορθοδοξία είναι φως, αλήθεια, ζωή. Ο παπισμός σκοτάδι, αίρεση, πλάνη.

Την άλλη μέρα, μετά από αυτά που συνέβησαν, ο Λατίνος επίσκοπος διέταξε να σηκώσουν τα υλικά, που μετέφεραν από μπροστά στην εκκλησία και να ματαιώσουν το έργο που σκέφθηκαν να εκτελέσουν. Την ίδια μέρα ο λαός της Κέρκυρας, μαζεμένος στον ιερό ναό του αγίου ψάλλει με αγαλλίαση και χαρά στον ακοίμητο προστάτη της νήσου:

«Ως των Ορθοδόξων υπέρμαχον, **και των κακοδόξων αντίπαλον,** Παμμακάριστε Σπυρίδων,**ευφημούμεν οι πιστοί και υμνούμεν σε**, και δυσωπούμέν σε, φυλάττειν τον λαόν και την πάλιν σου, πάσης κακοδοξίας και επιδρομής βαρβάρων απρόσβλητον». Πηγή: http://www.saint.gr/3247/saint.aspx

8. **Και ο Μεγαλομάρτυς Δημήτριος συνεχίζει την παράδοση! Οι αμαρτωλοί τιμωρούνται!**

α) Ποιόν σκοτώνει ο καβαλάρης Άγιος Δημήτριος;

«Ο Άγιος Δημήτριος εικονίζεται στη βυζαντινή αγιογραφία να σκοτώνει έναν άνθρωπο. Ποιός είναι αυτός και γιατί ένας Άγιος σκοτώνει;
Στην εικόνα αυτή, ο Άγιος Δημήτριος παρουσιάζεται καβαλάρης με στρατιωτική στολή πάνω σε κόκκινο άλογο, φονεύοντας με το δόρυ του τον τσάρο των Βουλγάρων, Σκυλογιάννη. Πρόκειται για το θαύμα που έγινε τον Οκτώβριο του 1207 έξω από τα τείχη της Θεσσαλονίκης. Ο τσάρος των Βουλγάρων, Ιωαννίτζης, που οι Βυζαντινοί αποκαλούσαν Σκυλογιάννη, φονεύτηκε κατά την παράδοση από τον Άγιο Δημήτριο, όταν εκείνος πολιορκούσε τη Θεσσαλονίκη βλέπει πάντοτε τον προστάτη της, το στήριγμά της.
Ο Άγιος Δημήτριος θεωρείται προστάτης και Πολιούχος της Θεσσαλονίκης. Με τη βοήθεια του Αγίου η πόλη σώθηκε πολλές φορές από τις επιδρομές των Αβάρων, των Σλάβων και των Βουλγάρων. Οι υπερασπιστές της διηγούνταν πολλές φορές ότι έβλεπαν έναν πολεμιστή πάνω στο άλογό του να προχωρεί μπροστά στα πλήθη και να καταδιώκει με το ξίφος του τους εχθρούς. Με αυτή τη μορφή παρουσίαζεται από τη βυζαντινή αγιογραφία».

Πηγή: Εφημερίδα «ΜΑΚΕΛΕΙΟ» της 26ης Οκτωβρίου 2018, σελ. 16

β) Ένα ακόμη θαύμα του Αγίου Δημητρίου! Δημήτριος ο «Λουμπαρδιάρης»!

Ένα ακόμη από τα πολλά θαύματα του Αγίου είναι και το εξής. Το 1823 μ.Χ. οι Τούρκοι, που ήταν αμπαρωμένοι στην Ακρόπολη της Αθήνας, ετοίμαζαν τα πυρομαχικά τους, για να χτυπήσουν με τα κανόνια τους, τους Έλληνες που βρισκόντουσαν στον ναό του Αγίου Δημητρίου, μα ο Άγιος Δημήτριος έκανε το θαύμα του για να σωθούν οι Χριστιανοί και η πυρίτιδα έσκασε στα χέρια των Τούρκων καταστρέφοντας και τμήμα του μνημείου του Παρ-θενώνα. Για να θυμούνται αυτό το θαύμα, ο ναός λέγεται από τότε Άγιος Δημήτριος Λουμπαρδιάρης, από την λουμπάρδα δηλαδή το κανόνι των Τούρκων που καταστράφηκε!».

Πηγή: http://www.saint.gr/2649/saint.aspx

9. **«Αγαπούληδες»ακόμη δέν Σας έπεισα; Πάρτε, λοιπόν, ένα ακόμη σκαμπίλι, έτσι για να συνέλθετε! Σας το δίδει ο Μεγαλομάρτυς Άγιος Μηνάς!**

Ο άπληστος ξενοδόχος!

«Κάποιος χριστιανός από την Κωνσταντινούπολη, οδεύοντας για το πανηγύρι του Αγίου Μηνά και έχοντας μαζί του αρκετά χρήματα, κατέλυσε σε ένα ξενοδοχείο. Ο ξενοδόχος είδε τα ξένα χρήματα και, κυριευμένος από απληστία, σκότωσε τον

προσκυνητή, τον διεμέλισε και έβαλε τα κομμάτια του σε μία σπυρίδα (ζεμπίλι). Ενώ σκεφτόταν που να θάψει τα μέλη του θύματός του για να μην αποκαλυφθεί το έγκλημα, καταφθάνει στο ξενοδοχείο ένας έφιππος στρατιώτης, ο Άγιος Μηνάς, και τον ρωτάει επίμονα πού βρίσκεται ο προσκυνητής. Ο ξενοδόχος τον διαβεβαιώνει ότι δεν γνωρίζει τίποτε αλλά ο Άγιος ξεπεζεύει, εισέρχεται στα ενδότερα του ξενώνα, βρίσκει την σπυρίδα, την φέρνει μπροστά του **και τον ρωτάει με φοβερό και άγριο βλέμμα να του πει ποιος είναι ο νεκρός.**

Τότε ο φονιάς έφριξε, πέφτοντας άφωνος και τρέμων στα πόδια του άγνωστου ιππέα. Ο Άγιος συνάρμοσε τα μέλη του θύματος, προσευχήθηκε και ανέστησε το νεκρό προσκυνητή παραγγέλλοντάς του να δοξάζει τον Θεό. Ο αναστημένος, σαν να είχε εγερθεί από τον ύπνο, κατάλαβε όσα έπαθε, εδόξασε τον Θεό και προσκύνησε τον Άγιο.

Μόλις ο φονιάς συνήλθε από τον τρόμο του και σηκώθηκε, του πήρε ο Άγιος τα κλεμμένα χρήματα και τα επέστρεψε στον προσκυνητή λέγοντάς του να συνεχίσει τον δρόμο του.

Έπειτα, για να ολοκληρώσει την ευεργεσία του Θεού, στράφηκε προς τον ξενοδόχο, τον έδειρε όπως του άξιζε, τον ενουθέτησε, του έδωσε συγχώρηση για το έγκλημά του προσευχόμενος γι' αυτόν, καβάλησε το άλογό του και έγινε άφαντος. Τότε μόνο κατάλαβε ο ξενοδόχος ότι ο στρατιώτης αυτός ήταν ο Άγιος Μηνάς, γεγονός που θυμίζει την εμπειρία των δύο Αποστόλων κατά την πορεία τους προς Εμμαούς, με την συντροφιά του αναστημένου Χριστού.(Λουκά κδ',31)».

Πηγή: http://www.saint.gr/2978/saint.aspx.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΟΝ
ΛΟΙΠΟΝ, ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΟΧΙ ΜΟΝΟΝ ΤΗΝ ΔΙΔΑΣΚΟΥΝ, ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΣΑΣ ΔΙΔΟΥΝ ΧΑΣΤΟΥΚΙΑ ΚΑΤΑΜΟΥΤΡΑ!

10. **«Αγαπούληδες»! Η Ορθόδοξη Παράδοση συνεχίζεται διά στόματος και νεωτέρων Αγίων της Πίστεώς μας. Ο Άγιος Άνθιμος της Χίου μας λέγει:**

«Η οργή του Θεού έχει παραλάβει τον κόσμο. Και ποίο είναι τό αίτιο; Οι αμαρτίες μας».

«... Φτώχεια, στεναχώρια, βάσανα υποφέρει σήμερα... ο κόσμος δεινώς. Οι

δυστυχίες, που βασανίζουν σήμερα την ανθρωπότητα, είναι φοβερές· δεν λέγονται οι συμφορές του κόσμου στη σημερινή εποχή. Να σκεφθούμε μόνον τι σπαραγμό αισθάνονται οι μάνες, όταν φεύγουν τα παιδιά τους και πηγαίνουν άλλα πάνω στα βουνά, άλλα στον πόλεμο, άλλα εδώ και άλλα εκεί. Τα χάνουν από μέσα από την αγκάλη τους και δεν ξέρουν, αν θα τα ξαναδούν. Ακούμε εκατοντάδες, χιλιάδες, να σκοτώνονται καθημερινώς· αλύπητα χύνεται το αίμα. Πώς; Η οργή του Θεού έχει παραλάβει τον κόσμο· και ποιο είναι το αίτιο; Οι αμαρτίες μας. Τσιτσιρίζεται η καρδιά της δυστυχισμένης μάνας· σφάζονται από τον πόνο τα εντόσθιά της και δεν μπορεί να κάνει τίποτα.Πάντοτε η ανθρωπότητα πάσχει από πόνους και βάσανα· αλλά η σημερινή κατάσταση δεν υπήρξε ποτέ.....» (17 Απριλίου 1948)

Από το περιοδικό «Ορθ. Φιλόθεος Μαρτυρία», Διδαχές από άγιες μορφές, Εκδ. Ορθόδοξος Κυψέλη, σελ. 21.

ΠΗΓΗ:https://www.katanixis.gr/2018/10/blog-ost_458.html

11. «ΑΓΑΠΟΥΛΗΔΕΣ»! ΔΕΧΘΗΤΕ ΕΝΑ ΑΚΟΜΗ ΣΚΑΜΠΙΛΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΓΙΟ ΝΙΚΟΛΑΟ ΤΗΣ ΑΧΡΙΔΟΣ!

ΤΟ ΦΟΒΕΡΟ ΓΕΓΟΝΟΣ ΤΗΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗ ΣΤΙΣ 6 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ ΤΟΥ 472 Μ.Χ ΤΗΣ ΚΑΤΕΝΕΧΘΕΙΣΗΣ ΚΟΝΕΩΣ ΕΠΙ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΛΕΟΝΤΟΣ. ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΑΧΡΙΔΟΣ.

’Άν ο Θεός δύναται να εξάγει ύδωρ εκ πέτρας, γιά να ανακουφίσει τον άνθρωπο, τότε δύναται επίσης να κατεβάσει πυρ εξ ουρανού γιά τιμωρία του! Κλασσικό παράδειγμα, της δίκαιης ανταμοιβής του Θεού προς τούς αδιόρθωτους αμαρτωλούς, είναι τα Σόδομα και Γόμορρα.

Το γεγονός πώς ο Θεός δύναται να επαναλάβει αυτή την τιμωρία, καταδείχθηκε στην Κωνσταντινούπολη το έτος 472, επί βασιλείας του αυτοκράτορα Λέοντος του Μεγάλου και του Πατριάρχη Γενναδίου. **Το έτος εκείνο, το μεσημέρι της 6ης Νοεμβρίου, ο ουρανός καλύφθηκε με πυκνά, σκούρα σύννεφα και η Πόλη σκοτείνιασε. Τα σύννεφα γίνονταν κόκκινα σαν φωτιά• μετά μεταλλάσσονταν σε μαύρα και διαρκώς άλλαζε η εμφάνισή τους.**

Το φαινόμενο αυτό ήταν ορατό πάνω από την Κωνσταντινούπολη επί 40 ημέρες! Έντρομοι οι κάτοικοι ήλθαν σε μετάνοια και στράφηκαν στην προσευχή. Προεξάρχοντος του Αυτοκράτορα και του Πατριάρχη έκαναν λιτανεία, περιδιαβαίνοντας όλες τις οδούς, από ναό σε ναό, και ικετεύοντας τον Θεό με δάκρυα και λυγμούς. Την τελευταία ημέρα άρχισε να βρέχει ο ουρανός μαύρη

στάχτη, από το απόβραδο μέχρι τα μεσάνυχτα• ύστερα σταμάτησε.

Την επομένη ξημέρωσε μια περίλαμπρη, ήμερα, παρότι η στάχτη είχε καλύψει το έδαφος σε στρώμα βάθους εννέα ιντσών.

Οι κάτοικοι, καταβάλλοντας μεγάλες προσπάθειες, καθάρισαν μεν τα σπίτια, τις αυλές και τούς δρόμους από τη μαυριδερή στάχτη, **όμως οι σοδειές στα χωράφια τους καταστράφηκαν ολοσχερώς.**

Ό νοών νοείτω! **Όλοι όσοι νοούσαν κατανόησαν πώς αυτή ήταν τιμωρία απ' τον Θεό, και μάλιστα ήπια τιμωρία**, επειδή οι άνθρωποι έσπευσαν σε μετάνοια ενώπιόν Του. Άν δεν είχε μεσολαβήσει αυτή η βαθιά μετάνοια τού λαού για τις μεγάλες και συσσωρευμένες αμαρτίες του, ποιος ξέρει τί θά είχε συμβεί στην Κωνσταντινούπολη εκείνες τις ήμερες! Αλλά όμως η έγκαιρη μετάνοια των αμαρτωλών αφενός, και αφετέρου οι προσευχές της Υπεραγίας Θεοτόκου και των αναρίθμητων άγιων και μαρτύρων της Κωνσταντινουπόλεως, μετρίασαν σε μεγάλο βαθμό τήν τιμωρία.

ΠΗΓΗ: ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ. ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΧΡΙΔΟΣ . Ο ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΤΗΣ ΑΧΡΙΔΟΣ.ΜΗΝΑΣ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

https://apantaortodoxias.blogspot.com/2018/11/6-472.html

12.«ΑΓΑΠΟΥΛΗΔΕΣ»! ΔΕΧΘΗΤΕ ΕΝΑ ΑΚΟΜΗ ΣΚΑΜΠΙΛΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΓΙΟ ΝΙΚΟΛΑΟ ΤΟΝ ΒΕΛΙΜΙΡΟΒΙΤΣ!

Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς 1956

Από που προέρχεται η σημερινή κρίση;

(Απόσπασμα)

«...Με ρωτάς για την αιτία της τωρι-νής κρίσης, ή της τω-ρινής Θείας δίκης! Η αιτία είναι πάντα η ίδια. Η αιτία για τις ξηρασίες, τις πλημμύρες, τις επι-δημίες και άλλα μα-στιγώματα της γε-νιάς των ανθρώπων είναι η αιτία και για την τωρινή κρίση.Η αποστασία των αν-θρώπων από τον Θεό. Με την αμαρ-τία της Θεο-αποστασίας οι άνθρωποι προκάλεσαν αυτή την κρίση, και ο Θεός την επέτρεψε, ώστε να ξυπνήσει τους ανθρώ-πους, να τους κάνει ενσυνείδητους, πνευματικούς και να τους γυρίσει προς Εκείνον. Στις μοντέρνες αμαρτίες μοντέρνα και η κρίση. Και όντως ο Θεός χρησι-μοποίησε μοντέρνα μέσα ώστε να το συνειδητοποιή-σουν οι μοντέρνοι άνθρωποι: **χτύπησε τις τράπεζες, τα χρηματιστήρια, τής οικονομίες, το συνάλλαγμα των χρημάτων. Ανακάτωσε τα τραπέζια στις συναλλαγές σ' όλο τον κόσμο**

, όπως κάποτε στο ναό των Ιε-ροσολύμων. **Προξένησε πρωτόγνωρο πανικό μεταξύ εμπόρων και αυτών που ανταλλάσσουν το χρήμα.** Προκάλεσε σύγχυση και φόβο. Όλα αυτά τα έκανε για να ξυπνήσουν τα υπερήφανα κεφαλάκια των σοφών της Ευρώπης και της Αμερικής, για να έλθουν εις εαυτούς και να πνευματικοποιηθούν. Και από την άνεση και το αγκυροβόλημα στα λιμάνια της υλι-κής σιγουριάς **να θυμηθούμε τις ψυχές μας,** να ανα-γνωρίσουμε τις ανομίες μας και νά προσκυνήσουμε τον ύψιστο Θεό, τον ζωντανό Θεό.

Μέχρι πότε θα διαρκέσει η κρίση; Όσο το πνεύ-μα των ανθρώπων παραμείνει δίχως αλλαγή. Ώ-σπου οι υπερήφανοι υπαίτιοι αυτής της κρίσης να παραιτηθούν μπροστά στον Παντοδύναμο. Ώσπου οι άνθρωποι και οι λαοί να θυμηθούν, την ακαταλαβί-στικη λέξη «κρίση», να τη μεταφράσουν στη γλώσσα τους, ώστε με αναστεναγμό και μετάνοια να φωνά-ξουν: «η Θεία δίκη»! Πες και εσύ, τίμιε πατέρα, η Θεία δίκη, αντί η κρίση, και όλα θα σου γίνουν ξεκάθαρα. Χαιρετισμούς και ειρήνη».

ΠΗΓΗ: Περιοδικό «ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ», τεύ-χος 62, Σεπτέμβριος 2008).

13. «ΑΓΑΠΟΥΛΗΔΕΣ»! ΕΛΑΤΕ ΤΩΡΑ, ΠΑΡΕΤΕ ΕΝΑ ΑΚΟΜΗ ΣΚΑΜΠΙΛΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΓΙΟ ΜΑΞΙΜΟ ΤΟΝ ΟΜΟΛΟΓΗΤΗ! ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ ΜΑΣ ΕΣΤΑΛΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΤΛΑΝΤΑ! ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ ΣΕ, ΑΓΑΠΗΤΕ ΜΟΥ Π. ΝΕΚΤΑΡΙΕ.

ΠΕΡΙ ΘΕΙΩΝ ΤΙΜΩΡΙΩΝ- Ἅγιος Μάξιμος ὁ Ὁμολογητής

«2.46 (μστ’). Ὁ μέν ἐχέφρων τῶν θείων κριμάτων τήν ἰατρείανἀναλογιζόμενος εὐ χαρίστως φέρει τάς διά τούτων ἐπισυνβαινούσας αὐτῷσυμφοράς, μηδένα ἄλλον τούτων αἴτιον ἤ τάς ἑαυτοῦ ἁμαρτίας λογιζόμενος. Ὁ δέ ἄφρων, τήν τοῦ Θεοῦ ἀ γνοῶν σοφωτάτην πρόνοιαν,ἁμαρτάνων καί παιδευόμενος ἤ τόν Θεόν ἤ τούς ἀ νθρώπους τῶν ἑαυτοῦκακῶν αἰτίους λογίζεται.

*(**Κεφάλαια περί ἀγάπης,** ἑκατοντάς β’, ΕΠΕ 14,233-235. PG 90,1000)*

Ὁ σώφρονας ἄνθρωπος, σκεπτόμενος τήν θεραπευτική δύναμι τῶν θείων τιμωριῶν (σημ: τις οποίες ο Θεός ως Παιδαγωγός μας παραχωρεί) , ὑπομένει μέ εὐχαρίστηση τίς συμφορές, πού τοῦ συμβαίνουν, καί δέν θεωρεῖ κανέναν ἄλλον αἴτιο γι’ αὐτές, παρά μόνον τίς ἁμαρτίες του.

Ἀντίθετα ὁ ἄφρονας, ἀγνοῶντας τήν σοφώτατη πρόνοια τοῦ Θεοῦ, **ὅτανἁ μαρτάνη καί τιμωρῆται**, θεωρεῖ αἰτίους τῶν κακῶν πού τοῦσυμβαίνουν ἤ τόν Θεό ἤ τούς ἀνθρώπους.

ΠΗΓΗ:ΜΑΞΙΜΙΑΝΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ, Βενεδίκτου ἱερομονάχου, Ἁγιορείτου, β’ τόμος, σελ. 1168.

14. «ΑΓΑΠΟΥΛΗΔΕΣ»! ΕΛΑΤΕ ΤΩΡΑ ΓΙΑ ΕΝΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΧΑΣΤΟΥΚΑΚΙ. ΘΑ ΣΑΣ ΤΟ ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ Η ΑΓΙΑ ΜΑΤΡΩΝΑ, «Η ΚΥΡΑ ΤΗΣ ΧΙΟΥ».

«Την εποχή, που Γενουάτες εισέβαλαν στο νησί της Χίου κάποιος ασεβής νεαρός εισήλθε στη Μονή προκειμένου να ασελγήσει σε μια καλόγρια. Μετά από την προσευχή της Αγίας Ματρώνας, καθώς ο Κύριος της Επέτρεψε να επιτελέσει το θαύμα αυτό, αφού μόνο Ο Ίδιος έχει εξουσία επί της ζωής και του θανάτου, ο ασεβής έπεσε νεκρός. Η Αγία προσευχήθηκε εκ νέου δείχνοντας ευσπλαχνία και ο νεαρός επανήλθε μετανοημένος στη ζωή αφού σαν πνευματική μητέρα τον νουθέτησε μαζί με τους συγκλονισμένους παρευρισκόμενους» (βλ. Ελεύθερη Ώρα, 20.10.2018, σελ. 16).

(Η συνέχεια την προσεχή Δευτεραν 26ην Νοεμβριου)

+ ο ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ ΚΑΙ ΑΙΓΙΑΛΕΙΑΣ ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ

Αίγιον, 19 Νοεμβρίου 2018 – 40ή Επέτειος της ενθρονίσεώς μου ως Μητροπολίτου Καλαβρύτων και Αιγιαλείας (19.11.1978 -19.11.2018).